

Với số tuổi gần 80, người ta có thể coi ông như người nam ca sĩ cuối cùng trong thành phố của nhạc sĩ đầu tiên của nhân dân nhạc Việt Nam còn xuất hiện trên sân khấu nhạc ngày gần đây. Có người còn gọi đùa ông là “The Last Samurai”, người tiếp nối cuối cùng trong số nhạc sĩ tiếp nối phong cách trên nền tảng tân nhạc mà vũ khí là giọng hát từng chinh phục cảm tình của khán thính giả Việt Nam trong hai thập niên 50 và 60.

Trong lần tiếp xúc gần đây với người viết, Anh Ngọc cho biết ông có ý định giải thể sân khấu đã lâu, thời khi bước vào lập tuổi 70. Nhưng mãi cho đến đầu năm 2004 vừa qua, ông mới thực hiện được ý định đó, sau khi xuất hiện trong hai chương trình nhạc thính phòng mang mục đích thiện thiện tại San Jose và Orange County ở California mà ông “nghĩ là đó là nhạc buổi trình diễn cuối cùng trong cuộc đời ca hát của tôi” mặc dù bản thân cũng như đang nghĩ tiếp của ông cho rằng ông vẫn có thể hát được nữa trên trình diễn mà ông xuất hiện.

Anh Ngọc cho là sau trên 50 năm hoạt động, ông đã đóng góp được phần nào trong nhạc sinh hoạt của nhạc nên việc giải thể sân khấu được coi như một lý do xác đáng “đến những chỗ cho những người khác”, như ông nói đùa.

Cũng theo ý định nghỉ ngơi dần dần nhạc sinh hoạt của nhạc, vào năm 1993, Anh Ngọc quy徙 đến vùng tiểu bang Virginia của quốc gia, tại thành phố Burke là một nơi yên tĩnh và hiện hoà cũng như ít sinh hoạt văn nghệ. Trước đó ông cư ngụ ở Orange County, nam California trong 3 năm và từng tham gia nhiều buổi trình diễn tại nơi được coi là môi trường nghệ thuật thiện thiện cho nhạc hoạt động nghệ thuật nói chung.

Thời khi ở Virginia, Anh Ngọc không nghĩ đến việc xuất hiện trên sân khấu, nhưng ông không

tránh khi sẽ lôi kéo cả bạn học yêu mến tài nghệ cả ông cũng như tính cách thì nên cả một sự chấp nhận nên đã nhận lại một chút lo ngại và hơi hớp trước phần ông cả khán giả. Chúng ta hãy nghe Anh Ngọc tâm sự: “Sau mấy chục năm hoạt động, lúc bước ra sân khấu trình diễn đôi khi tôi trước đó là một chuyên rồi là bình thường, như người ta đi làm hàng ngày vậy. Nhưng bây giờ thì khác. Mỗi lần bước ra sân khấu tôi lại cảm thấy lo ngại và hơi hớp. Hay nói theo danh từ chuyên môn là rồi “khép”. Tôi không hiểu liệu mình có thể hát được hết ca khúc trình bày hay không, có diễn tốt được bài hát như ý muốn và không hiểu phần ông cả khán giả như thế nào”.

Anh Ngọc thú nhận là những lần xuất hiện gần đây, ông không còn có được sự tin tưởng năm xưa trước. Và cái tâm trạng này cũng là một nguyên nhân để Anh Ngọc có ý định nghỉ ngơi sân khấu, giải thoát khán giả rồi thì hiểu năm qua đã yêu mến tiếng hát ông. Vì theo quan niệm của Anh Ngọc, một khi không hát được mà cứ cố tình xuất hiện sẽ chịu một nỗi nặng nề không tốt đối với phía khán giả.

Đôi khi có thể một chút của những cảm tình trước đó khán giả đã dành cho mình. Nhưng trong những hợp cả chính ông, hai lần xuất hiện mà ông cho là cuối cùng trong cuộc đời đi hát, người ta vẫn đo lường được hiểu quả ái khán giả đã dành cho giọng ca “tenor” lão thành này, tuy dĩ nhiên không thể so sánh được với những ngày xưa. Nhưng với một sự tuổi gần 80 như Anh Ngọc, mấy ai còn giữ cho mình một phong cách trong nghệ thuật diễn tốt và phong độ trong tiếng hát như vậy do những nặng nề cả thời gian...

Do đó, ông đã rồi thành thật khi đưa ra sự ghi nhận: “Thật ra cũng phải nói là mình cũng lần tuổi rồi. Thời gian nó cũng có như những người khác! Thời gian ít hay nhiều cũng có như những người khác thì chết cả con người. Nếu tuổi cả tôi là trên 70 rồi thì làm sao có thể giữ nguyên được phong độ khi còn trai trẻ”

Thật ra Anh Ngọc muốn làm một cuộc thử thách đối với chính mình khi ông nhận lại xuất hiện trong hai buổi thử chắc có tính cách lần lao và trang trọng cuối cùng nói trên đó “xem hiểu gì với cái tuổi gần 80, tôi còn có thể hát được nữa hay không”...

Ông còn nói đùa thêm biết đâu sự tiếp được kéo là người hát lâu năm nhất, một chút dù không còn hát được dễ dàng so với thời gian trước đó vì “âm vực cũng không còn được rộng như trước và làn hơi cũng nặng và yếu hơn. Nhưng bù lại cái khuyến khích đó thì vẫn phần không thua theo tôi nghĩ theo thời gian và kinh nghiệm lại có phần xuất sắc hơn.”

Và đúng như ông nói, phần lớn thu âm và những kinh nghiệm sau trên 50 năm đi hát đã khiến ông vẫn còn đón nhận đời sống nghệ thuật tình cảm khán thính giả yêu thích loại nhạc tiên tiến thích hợp với nghệ thuật đời sống của ông khi cần cần vào phần lớn của khán giả. Vì theo Anh Ngọc, “một ca sĩ ra đời cần sâu khêu đời có thể đo lường được mức độ thành công hay không thành công của chính mình”

Anh Ngọc họ T&, sinh năm 1925 tại Hà Đông. Ông trưởng thành tại Hà Nội và theo học các trường Thăng Long, Puginier và Louis Pasteur ở đây. Khi còn rất trẻ, ông đã yêu thích ca hát mặc dù sinh trưởng trong một gia đình rất cơ ...

Trong số 8 người con trong gia đình gồm 1 chị và 7 anh em trai, chị có ông và người em là Ngọc Long (hiện là Việt Nam) đi theo con đường văn nghệ và trở thành nghệ sĩ tên tuổi. Riêng Anh Ngọc có thời gian theo học nhạc lý với nhạc sĩ T& Ph& và đàn với nhạc sĩ Thi& n T& và tình cảm gắn bó vào con đường ca hát, khi đó ông cũng như những năm sau Đ& Nh& Th& Chi& n.

Năm 1947, ông vào Huế thăm một người anh làm việc ở đây và lưu lại Huế hơn 1 năm. Trong thời gian này ông được nghe ca sĩ Minh Trang hát trên đài phát thanh Huế.

Năm 1949 Anh Ngọc vào Sài Gòn để khi đó ông cũng tác với đài phát thanh Pháp Á. Sau đó, ông lần lượt được mời hát trong chương trình ca nhạc của các đài phát thanh Quân Đ& i, Đài phát thanh Sài Gòn, đài M& Việt Nam, đài Tiếng Nói T& Do và Đài Truyền Hình Việt Nam.

Với đài Sài Gòn, ông còn giữ vai trò soạn ngôn viên, cùng một lúc phụ trách một chương trình ca nhạc lấy tên là “Tiếng Nhạc Tâm Tình” từ đầu thập niên 60 cho đến bình minh tháng T& năm 75. “Tiếng Nhạc Tâm Tình”, từng được nhà văn Mai Thảo nhận xét là “Một chương trình được yêu mến, đời sống và tán thưởng nhất trong nhiều năm”, được soạn tác của các giọng ca sáng chói của tân nhạc Việt Nam ở trong thời kỳ vàng son như Thái Thanh, Kim T&, Mai H&, Hà Thanh, vv...cùng số phận họ của một ban nhạc đàn dây gồm những nhạc sĩ tên tuổi.

Một số những nhạc phẩm ghi âm trong thời gian này đã được Anh Ngọc phối hợp với ban kỹ thuật digital để đưa vào 2 CD do ông thực hiện là Tr& V& Dĩ Vãng và Một Thời Đ& Nh&.

Ca sĩ Anh Ngọc, một đời sống và một thời đời hát.

Tác Giả: Trßng K&

Thứ Sáu, 05 Tháng 6 Năm 2009 22:52

Đến năm 1954, sau khi hiệp định Geneve ký kết, với làn sóng di cư ồ ạt vào Nam, phong trào tân nhạc miền Nam có một sự bùng phát rất mạnh. Có thể coi đó là thời kỳ vàng son của tân nhạc. Cùng thời kỳ này có những chương trình phổ biến tân nhạc tới các rạp chiếu bóng cùng những đội nhạc hời hợt mà Anh Ngọc có một thời gian đứng ra tổ chức với sự khán giả tham dự rất đông đảo.

Và cũng từ đó trở đi, tiếng hát của Anh Ngọc đã trở thành một trong những tiếng hát được ưa thích nhất do “Ngoài việc truyền đi một bài hát một cách rõ ràng và chu đáo, còn sự đa dạng cách lựa chọn lời cũng như phân đoạn câu hát để nói lên ý nghĩa của bài hát, hay nói đúng hơn là những ý nghĩa của đa dạng trong bài hát”, như nhận định của nhà phê bình âm nhạc người Mỹ, Jason Gibbs, cũng là một quynh thi sĩ nổi tiếng ở San Francisco.

Mặc dù được mọi người công nhận là một danh ca, nhưng dường như không ai nghe ca hát không phải là nghe chính của Anh Ngọc, như ông cho biết: “Thực ra ca nhạc đâu phải là nghe của tôi. Nếu người không biết đến chuyện đó, nên cho là tôi suốt đời hoạt động ca nhạc. Nhưng thực ra không phải. Dường đó người ta không nghĩ ra, tôi cũng không muốn nói đến. Thực ra tôi không phải là một người ca sĩ nhà nghề, đi hát chỉ là chuyện phụ thêm thôi”.

Tuy không coi ca hát như một nghề nghiệp sinh sống, nhưng ông lại được nhiều nhạc sĩ nổi danh, trong số có Vũ Thành và Phạm Đình Chương, đánh giá là một giọng hát rất nhà nghề. Công việc chính của Anh Ngọc từ sau khi vào Sài Gòn là nhân viên của Sở Thông Tin Hoa Kỳ, từ năm 49 cho đến khi ông được gọi đi nghĩa vụ vào đầu thập niên 1960.

Trong thời gian quân ngũ, Anh Ngọc phục vụ trong ngành Chiến Tranh Tâm Lý, trong vai trò xạ thủ ngôn viên tại Đài Phát thanh Quân Đội. Sau khi giải ngũ, ông làm việc cho đài Tiếng Nói Tự Do, và là xạ thủ ngôn viên, và tham gia những chương trình ca nhạc phát thanh.

Sau bốn năm tháng 4 năm 1975, ông kết hôn với Việt Nam và không tham gia vào bất cứ sinh hoạt ca nhạc nào mặc dù nhiều lần được nhạc sĩ mời.

Năm 1990, Anh Ngọc sang Mỹ theo đoàn tị nạn. Ba năm sau ông cư ngụ ở Orange County. Từ năm 1993, ông cùng gia đình về cư ngụ tại thành phố Burke, tiểu bang Virginia cho đến nay. Tại

đây ông không tham gia vào những sinh hoạt văn nghệ mà c dù nh n đ c r t nhi u l i m i vì không mu n đ c nh c nh nhi u.

Nh ng ng c l i, th nh tho ng ông v n nh n l i xu t hi n trong nh ng ch ng trình t ch c t i các ti u bang khác. Tuy nhiên, m t khi nh n l i ông đã cân nh c r t k l ng: “V i nh ng ch ng trình h m i tôi, tôi ph i xem nh th nào, coi ch ng trình tôi có thích hay không. Thí d nh nh ng bu i trình đ u năm nay đ c h t ch c nh ng đ a đi m r t là sang tr ng. Đi u th hai là ban nh c r t l n, ban nh c thính phòng ch ng hai ba ch c cái đàn. Ba n a, thí d nh ng nh c ph m ph i là nh ng nh c ph m ch n l c, nh ng lo i nh c thính phòng ti n chi n ch ng h n vì nó thích h p v i tôi thì tôi m i nh n l i. Ch không ph i b t c bu i hát nào cũng nh n l i’.

Trong khung c nh êm đ m n i ông c ng , Anh Ngọc hi n ch bi t tìm vui trong cu c s ng gia đình, b l i sau l ng nh ng ho t đ ng ca nh c mà ông đeo đ u i trên 50 năm qua, m c dù ch a bao gi nh n mình là m t ca sĩ nhà ng ...

Thêm vào đó ông v n t ra say mê v i thú gi i trí là nh p nh và du l ch đó đây. Cách đây không lâu vào th Năm hàng tu n, Anh Ngọc v n th ng sinh ho t v i m t s b n h u g m nh ng ng i b n nh c sĩ thân thi t nh Nguy n Túc, Nh t B ng, Văn Ph ng, vv...trong nhóm đ c g i b ng m t cái tên thân m t là “Club Du Jeudi”, do c nh c sĩ Văn Ph ng đ t, “Nh ng bây gi thì anh Ph ng anh y m t r i. Còn Nh t B ng là ng i th Năm nào cũng đ n cũng m i m t. Nó c th a đ n đi... H i này tôi cũng l i đi l m. Hai n a g n đây có cháu ngo i thành ra tôi ph i trông nó đ cho cháu nó đi làm thành ra cũng b n”.

Gi đây, Anh Ngọc đã quay l ng l i v i sân kh u, v i ánh đèn m u đ s a so n b c vào tu i 80 trong m t tâm tr ng bình yên, không chút u t khi nghĩ đ n lúc b l i m t th i đ nh và m t đ i ca hát c a ông: “Bây gi tr i cho mình s ng đ n đâu, mình bi t nh v y thôi, đ ng đòi h i nhi u gì c , th thôi.” Ông còn nh n m nh v quan ni m c a mình v cái ch t m t cách th n nhiên, n u không mu n nói là s n sàng ch p nh n, vì đ i v i ông, s ng đ c đ n 80 tu i đã là m t s u đ i c a Th ng Đ :” Ch t thì ai ch ch t. Vi c gì ph i s chuy n đó. Đó là chuy n đ ng nhiên r i. Không có ai có th t n t i mãi đ c. Còn cái chuy n ch t thì mình coi nh là đi v thôi ch có gì đâu. T i sao l i ph i s cái chuy n đó? Ai s cũng không đ c n a ! Khi nào cái ch t nó đ n thì anh c ch p nh n cái chuy n đó, th thôi!.”

Dù Anh Ngọc đã già t sân kh u ngoài đ i, nh ng trên sân kh u tình c m c a nh ng ng i yêu nh c là tâm h n và trái tim, hình nh nhi u phong đ c a m t tài t , nh ông t ng đ c báo chí

Ca sĩ Anh Ngọc, một đời sống và một thời đời hát.

Tài liệu: Trích Kịch

Tháng 5, 05 Tháng 6 Năm 2009 22:52

Sài Gòn đời sống cùng với một tiếng hát có đầy đủ những yêu cầu thiết yếu nhất sẽ khó có thể phai mờ với thời gian...